

**INSTRUKCJA SPORZĄDZANIA OPISU ZGŁASZANEGO ROZWIĄZANIA
(DOBRA NIEMATERIALNEGO)
STANOWIĄCEGO ZAŁĄCZNIK NR 1
DO FORMULARZA ZGŁOSZENIOWEGO DOBRA NIEMATERIALNEGO**

A. PODSTAWOWE WYMOGI DOTYCZĄCE OPISU WYNAŁAZKU

Opis wynalazku powinien być zredagowany w sposób jasny i zwięzły, bez zdań wielokrotnie złożonych i zdań niejednoznacznych, trudnych do interpretacji. Należy używać formy czynnej w pierwszej osobie liczby pojedynczej i w miarę możliwości unikać formy biernej.

Opis wynalazku musi składać się z następujących elementów, usystematyzowanych przez twórcę w odpowiedniej kolejności:

<p>1. Tytuł rozwiązania - jest krótkim określeniem wynalazku i powinien być tak sformułowany aby nie ujawniał nowych cech rozwiązania określenie dziedziny techniki, której dotyczy wynalazek... <więcej></p>
<p>2. Przedmiot zgłaszanego rozwiązania i dziedzina techniki Wskazanie przedmiotu rozwiązania polega na uściśleniu tytułu przez cechy wskazujące przeznaczenie, zasadę działania lub konstrukcję i w razie potrzeby także dziedzinę techniki której rozwiązanie dotyczy; podaje się bliższe dane o przeznaczeniu wynalazku dla określonej dziedziny techniki, przy czym tutaj nie ujawnia się nowych cech wynalazku, różniących go od znanych rozwiązań... <więcej></p>
<p>3. Stan techniki - stanowią informacje o rozwiązaniach wcześniejszych względem rozwiązania opisywanego i jednocześnie najbliższych opisywanemu rozwiązaniu. Z dotychczas znanych w danej dziedzinie rozwiązań należy wybrać jedno lub więcej rozwiązań najbardziej zbliżonych do przedmiotu wynalazku i mających ten sam lub pokrewny cel... <więcej></p>
<p>4. Cel, zamierzony skutek techniczny i istota zgłaszanego rozwiązania - należy określić jednoznacznie cel rozwiązania tzn. wskazać jaki rezultat techniczny zamierza osiągnąć Twórca w wyniku realizacji rozwiązania, ale zawsze w kontekście (w odniesieniu) tego co już oferują rozwiązania ze stanu techniki. Istotę projektu wynalazczego stanowią charakterystyczne, nowe i zaskakujące w tej dziedzinie elementy techniczne, składające się na całość zgłoszonego rozwiązania – użyte celowo w rozwiązaniu dla osiągnięcia zamierzonego skutku technicznego... <więcej></p>
<p>5. Objaśnienie załączonych rysunków - jeżeli zgłoszenie zawiera rysunki, należy w opisie objaśnić co przedstawiają poszczególne figury tych rysunków... <więcej></p>
<p>6. Przykład (przykłady) praktycznej realizacji rozwiązania - wynalazek powinien być bliżej wyjaśniony na podstawie jednego lub więcej przykładowych wykonań. Przykład powinien nadawać się do zastosowania w praktyce i zapewnić osiągnięcie celu wynalazku... <więcej></p>
<p>7. Korzystne skutki uzyskiwane z rozwiązania - powinny być przedstawione po opisie przykładu w odniesieniu do dotychczasowego stanu techniki. Należy podać jakimi korzyściami nasze rozwiązanie przewyższa stan techniki... <więcej></p>
<p>8. Rysunki (wykresy, wzory strukturalne) <więcej></p>

Opisując zgłaszany wynalazek należy stosować powszechnie uznawane terminy z właściwej wynalazkowi dziedziny techniki.

Opis wynalazku musi przedstawić przedmiot rozwiązania na tle stanu techniki w dziedzinie, której rozwiązanie dotyczy, w sposób na tyle jasny i wyczerpujący, aby możliwe było jednoznaczne określenie na czym polega istota rozwiązania warunkująca osiągnięcie zamierzonego rezultatu tak aby przeciętny znawca tej dziedziny

techniki mógł rozwiązać urzeczywistnić w oparciu tylko o własną wiedzę i informacje zawarte w opisie. Opis musi jasno wskazywać, jaki konkretnie problem techniczny rozwiązuje zgłaszany wynalazek, tj. jaki jest cel tego rozwiązania oraz jak ma być ono wykorzystywane (stosowane) w działalności przemysłowej.

Jeżeli zgłoszenie obejmuje więcej niż jedną kategorię rozwiązań takich jak np. wytwór, sposób, zastosowanie substancji, należy strukturę opisu zastosować dla każdej ze zgłaszanych kategorii.

B. WYMOGI SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE POSZCZEGÓLNYCH ELEMENTÓW MERYTORYCZNYCH OPISU

1. Tytuł rozwiązania

Tytuł rozwiązania jest zwięzłym i jednoznacznym określeniem wynalazku i powinien być tak sformułowany - odmiennie niż przy formułowaniu tytułów artykułów naukowych - aby nie ujawniał nowych cech rozwiązania, ani jego zalet.

Tytuł musi jednoznacznie ujawniać kategorię zgłaszanego rozwiązania, tzn. musi wskazywać, że przedmiotem rozwiązania jest:

- wytwór (np. konstrukcja, element, zestaw elementów, urządzenie, układ, produkt, substancja, kompozycja, nowy związek chemiczny),
- sposób (np. wytwarzania, postępowanie, wykorzystania, użycia, pracy),
- nowe zastosowanie znanej substancji.

Innych kategorii rozwiązań obowiązujące przepisy nie dopuszczają do ochrony patentowej.

[<< POWRÓT >>](#)

2. Przedmiot zgłaszanego rozwiązania i dziedzina techniki

Wskazanie przedmiotu rozwiązania polega na określeniu przeznaczenia, zasady działania lub konstrukcji i w razie potrzeby także dziedziny techniki, której rozwiązanie dotyczy. W przedmiocie rozwiązania nie ujawnia się nowych cech wynalazku, różniących go od znanych rozwiązań.

Określenie dziedziny techniki rozwiązania polega na wskazaniu technicznego obszaru (branży) w którym znajdzie on zastosowanie, jak również bliższe dane o jego stosowaniu.

[<< POWRÓT >>](#)

3. Stan techniki

Stan techniki stanowią informacje o rozwiązaniach wcześniejszych względem rozwiązania opisywanego i jednocześnie najbliższych opisywanemu rozwiązaniu. Zawsze należy dokumentować powołany stan techniki przez wskazanie dokumentów patentowych, a w przypadku literatury niepatentowej przez podanie autora, tytułu, wydawcy, miejsca i roku publikacji oraz numerów stron.

Opis stanu techniki sporządza się w oparciu o literaturę techniczną, dotyczącą tematyki związanej z opisywanym rozwiązaniem.

Należy i opisać co najmniej jedno rozwiązanie wybrane ze stanu techniki, najbardziej zbliżone do rozwiązania opisywanego w zgłoszeniu, z przywołaniem danych

bibliograficznych tych wybranych rozwiązań. Wymagane jest omówienie istoty technicznej wskazanych przez twórcę rozwiązań ze stanu techniki (z ewentualnym podaniem wad i niedogodności, przydatnych dla zrozumienia co jest celem przedmiotu zgłoszenia). Jeżeli przywołuje się daną pozycję literaturową jako element ze stanu techniki to należy omówić (streścić) w opisie ten fragment przywołanej publikacji, który odnosi się najpełniej do aspektów technicznych zgłaszanego rozwiązania.

W przypadku literatury fachowej, wskazanej przez twórcę jako stan techniki zaleca się załączać na końcu opisu zgłoszenia odpowiednie kopie artykułów czy fragmentów monografii omówionych w tekście opisu.

[<< POWRÓT >>](#)

4. Cel, zamierzony skutek techniczny i istota zgłaszanego rozwiązania

Należy określić jednoznacznie cel rozwiązania tzn. wskazać jaki rezultat techniczny zamierza osiągnąć Twórca w wyniku realizacji rozwiązania, ale zawsze w kontekście (w odniesieniu) tego co już oferują rozwiązania ze stanu techniki.

Istota rozwiązania jest najważniejszą częścią opisu zgłaszanego wynalazku i stanowi ona odzwierciedlenie zastrzeżeń patentowych, a więc zakres żądanej ochrony.

Istotę projektu wynalazczego stanowią charakterystyczne, nowe i zaskakujące w tej dziedzinie elementy techniczne, składające się na całość zgłoszonego rozwiązania – użyte celowo w rozwiązaniu dla osiągnięcia zamierzonego skutku technicznego. Nie wolno opisywać rozwiązania poprzez wskazywanie, że nie posiada ono pewnych elementów, które dotychczas były w rozwiązaniach podobnych ze stanu techniki.

Istotę należy wskazać poprzez opisanie środków technicznych, które zastosowane w rozwiązaniu pozwalają w praktyce rozwiązać konkretne zagadnienie techniczne (tj. pozwalają uzyskać konkretne skutki – korzyści).

Niedopuszczalne jest wskazywanie istoty poprzez opisanie korzyści (skutków) jakie daje rozwiązanie czy poprzez zakres zastosowania rozwiązania.

W przypadku rozwiązania, które dotyczy konstrukcji (urządzenia, aparatury, przyrządu badawczego, elementów złącznych, itp.) trzeba określić w szczególności cechy konstrukcyjne i postaciowe konstrukcji (ukształtowanie, wzajemne powiązania, konfigurację przestrzenną). W razie występowania elementów ruchomych opisać współdziałanie poszczególnych części konstrukcji.

W przypadku rozwiązania dotyczącego technologii (sposobu postępowania, wytwarzania, etc.) podaje się czynności, operacje, procesy, ich kolejność i warunki w których się odbywają (np. ciśnienie, temperaturę) a także stosowane surowce (substraty) oraz stosowane narzędzia, urządzenia itp.

W przypadku rozwiązania dotyczącego formulacji, kompozycji, receptury), podaje się wszystkie składniki użyte w rozwiązaniu oraz ich wzajemne udziały w kompozycji (zwykle są to występujące w pewnych przedziałach wartości: udziały masowe, objętościowe, procentowe, molowe, itp. składników formulacji).

Nie wolno posługiwać się przy opisie istoty nazwami handlowymi używanych składników lub elementów, lecz poprawnymi nazwami technicznymi (np. chemicznymi) lub przynajmniej nazwami zwyczajowo używanymi w przemyśle.

[<< POWRÓT >>](#)

5. Objaśnienie załączonych rysunków (schematów, wykresów, wzorów strukturalnych)

Jeżeli dla poprawnego zrozumienia wynalazku niezbędne są rysunki lub inne materiały ilustracyjne, należy w opisie zgłoszenia zwięźle objaśnić, co przedstawiają wszystkie

rysunki oraz co przedstawiają na tych rysunkach poszczególne widoki, rzuty, przekroje, wzory strukturalne, elementy itp.

[<< POWRÓT >>](#)

6. Przykład (przykłady) praktycznej realizacji rozwiązania

Przykłady powinny być ujawnione w takim stopniu i zredagowane na tyle jasno aby umożliwić przeciętnemu fachowcowi danej branży odtworzenie rozwiązania tylko w oparciu o opis, bez konieczności prowadzenia przez niego własnej pracy twórczej.

Wymóg praktycznej realizacji rozwiązania, tj. realizacji na skalę przynajmniej laboratoryjną czy w zakresie prototypu, jest bezwzględnym warunkiem ustawowym możliwości uzyskania patentu na rozwiązanie.

Jeżeli rozwiązaniem jest wytwór ukształtowany przestrzennie jak np. urządzenie, narzędzie, element konstrukcyjny, stanowisko badawcze, układ, etc. – to przykład wykonania tego wytworu należy obligatoryjnie opisać w oparciu o załączony rysunek, który w takim przypadku stanowi niezbędny element zgłoszenia projektu wynalazczego. Przy wymienianiu poszczególnych części składowych rozwiązania przedstawionego na rysunkach, należy podawać ich oznaczenia odsyłające (numery) – na zasadach takich jak w typowym rysunku technicznym.

W opisach rozwiązań dotyczących technologii (sposobów postępowania, wytwarzania, otrzymywania, etc.) oraz dotyczących formulacji preparatów, receptur, kompozycji wytworów nieusztaltowanych (np. kleju, smaru, masy uszczelniającej, etc.) – należy podawać o najmniej dwa przykłady, odnoszące się do skrajnych parametrów sposobu czy skrajnych udziałów komponentów formulacji (tj. udziałów najniższych i najwyższych z możliwych) oraz dla przeciętnych wartości.

Istotne elementy i szczegóły z przykładu rozwiązania, pokazane na rysunkach muszą być oznaczone odnośnikami i przywołane w opisie przykładu.

[<< POWRÓT >>](#)

7. Korzystne skutki rozwiązania (tj. zalety rozwiązania, będące skutkiem użycia w rozwiązaniu określonych i celowo dobranych środków technicznych)

Po opisie przykładu należy przedstawić korzystne skutki (zalety) zastosowania opisywanego rozwiązania wynalazczego, w odniesieniu do dotychczasowego stanu techniki poprzez podanie jakimi korzyściami zgłaszane rozwiązanie przewyższa stan techniki.

Jeżeli nie wynika to z wcześniejszych części opisu, należy określić, w jaki sposób rozwiązanie może być stosowane, w jakiej dziedzinie przemysłu, do jakich celów oraz odnieść się do korzyści ze stosowania rozwiązania w skali przemysłowej, tzn. jakie rodzaje efektów mogą być osiągnięte dzięki zgłoszonemu rozwiązaniu.

[<< POWRÓT >>](#)

8. Rysunki

W celu zrozumienia rozwiązania i skutków jego zastosowania do opisu wynalazku załącza się rysunki, schematy, wykresy, wzory strukturalne, itp. Rysunek powinien zawierać tylko to co jest konieczne do zrozumienia istoty opisanego rozwiązania i jego działania.

Sporządzając rysunek należy stosować ogólne zasady rzutowania i rysunku technicznego czarnymi i wyraźnymi liniami. Grubość linii musi być taka, aby po pomniejszeniu rysunku

do 33% linie były nadal czytelne i nieprzerwane. Wszelkie kolorowania i cieniowania za wyjątkiem szrafury są niedopuszczalne.

Podobne wymogi dotyczą wykresów i wzorów strukturalnych.

Rysunki sporządza się zasadniczo w ujęciu schematycznym, na formacie A4 bez ramek i tabel.

Należy podać odnośniki (numery) elementów na rysunkach bez nawiasów, zgodnie z tekstem opisu przykładu. Zaleca się podawać je w takiej kolejności, w jakiej występują one w tekście przykładu.

Rysunki przedstawiające trójwymiarowość obiektu muszą być wykonane linią czarną (krawędziową, bez cieniowania) w widoku aksonometrycznym, izometrycznym lub perspektywicznym.

Dla rozwiązań, które dotyczą sposobów lub substancji chemicznych, stopów czy spieków, itp. niekiedy celowym jest, dla lepszego zrozumienia istoty, zamieszczenie w zgłoszeniu schematu układu lub instalacji produkcyjnej, na którym realizuje się sposób, schematu stosowanej aparatury chemicznej, wykresu wydajności procesu, a w razie potrzeby również załączenie fotografii czarno - białych przedstawiających wewnętrzną strukturę.

Chemiczne wzory strukturalne uważane są za rysunki i zasadniczo nie powinny znajdować się w tekście opisu lecz na oddzielnym arkuszu.

W celu przybliżenia stanu techniki, do opisu wynalazku można również dołączyć rysunki obrazujące wykresy, przebiegi, diagramy obrazujące działanie rozwiązania, można również przedstawić (osobno) rysunki, fotografie i inne elementy graficzne, związane z wyjaśnieniami dotyczącymi stanu techniki, z podaniem źródła wykorzystanych elementów.

[<< POWRÓT >>](#)